



## SZÓLJ, ÖTÁGÚ SÍP

Alapige: Zsoltárok 90,1

Olvasmány: Zsolt 97

Általában nemzeti ünnepeinken, amikor megemlékezést tartunk az ige hirdetését átszővi az emlékezés, a megemlékezést az evangélium. Ma, amikor Trianon 100 éves évfordulóján megállunk Isten előtt, hadd legyen ez a kettő egy. Csütörtökön, a harangok megszólalása kapcsán megfogalmazott gondolatok segítsenek bennünket Istenre figyelve emlékezni: az évforduló emlékeztet minket nemzeti gyászunkra: a 100 évvel ezelőtti eseményekre; továbbá emlékeztet összetartozásunkra: határokon átívelő szeretettel gondolni egymásra; és az emlékezésben velünk van reménységünk, mellyel Istenhez fordulunk népünkért.

Az első kihagyhatatlan tényező a száz éves gyász, mely nem múlik. Ott van benne az elnyomás, az igazságtalanság és a tehetetlenség érzése. A magyar szív nem fogadja el ennek jogosságát, még ha magyarázatokat keresünk és találunk is rá. Az ország szerves részeinek szétszakítása felér egy népirtási kísérlettel. És még ami azt követően történt: az elszakított területeken a magyarság erőltetett beolvasztásra tett kísérletek, a meghamisított történelem, s itthon is a kötelező felejtés parancsa. Mindez ne volna fájdalmas? Hogy ne lenne gyászunk! De ezen a ponton is helye van a hit megvallásának: Uram, te voltál hajlékunk... Hisszük, hogy van gyógyulás, hogy az Úr legyőzi a gyász fájdalmát, a nyomorultak mellé áll igazságával. Hisszük, hogy van feltámadás!

Száz év elteltével, múltunkra és jelenünkre nézve is kimondhatjuk, hogy az Úr Isten tényleg a mi oltalmunk. Önmagában az a tény, hogy mégis itt vagyunk. Figyelhetünk egymásra, tehetünk egymásért azok, akiket elválasztott a száz évvel ezelőtti döntés. Bár próbáltak elnémítani, ellehetetleníteni – s ez sajnos sok esetben a mai napig tetten érhető valóság – mindezek ellenére talpon vagyunk. Persze voltak és vannak szégyenletes időszakok, de mintha ezekből is erősebben jönnénk ki. Teher alatt nő a pálma? Szeretettel, testvérként tekinthetünk egymásra azok, akiket számos kötelék köt össze: családi, származási szálak, barátságok. Egy évtizede immár, hogy nemzeti összetartozásunk napjaként tekinthetünk erre az évfordulóra – mert az Úr Isten megőrzött, hajlékunk lett és tovább visz minket.

Mindezt pedig áthatja az imádság, a mi szívünk, fájdalmunk, örömünk mennyei Atya előtt való kiöntése. Ezzel a hittel és bizalommal tesszük ezt, mert tudjuk, hogy Ő megsegít és tudjuk azt is, hogy továbbra is van miért könyörögni. Akár a belső. akár a külső megbékélésért, akár az Ő a büntörlő kegyelemnek az áradásáért, amelyet Krisztusban kaptunk. *Isten, áldd meg a magyart!* Ámen.

## HIRDETÉSEK

1. Csütörtökön délután fél ötkor megszólaltak harangjaink a trianoni békediktátum aláírásának 100 évfordulóján, nemzeti összetartozás napján.
2. Halottunk van: csütörtökön hunyt el Gál Tibor, 63 éves korában. Temetésére június 12-én, pénteken 17 órakor kerül sor a gyúrói temetőben. Isten vigasztalását kérjük a gyászban szeretetteire!
3. Az elmúlt hetek egyeztetései alapján hirdetem, hogy július 27-31. között az iskola épületében tervezzük megtartani a hittanos táborhetet, valamint augusztus 17-20. között Mályiban tartunk gyülekezeti tábor. Ezek támogatására június-július vasárnapjain külön perselyben is várjuk az adományokat. Egyúttal kérjük a gyülekezet minden tagját, hordozzuk imádságban a nyári alkalmak előkészületeit!
4. A konfirmáció időpontja az előzetes megbeszélések szerint idén augusztus 30-án, újkenyér ünnepén lesz a gyülekezetben. Ezzel kapcsolatosan jövő vasárnap szülői értekezletet tartunk. Jövő vasárnapi istentiszteleten a gyülekezet közösségében is hálát adunk a most befejeződő tanévért.

**Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!**